

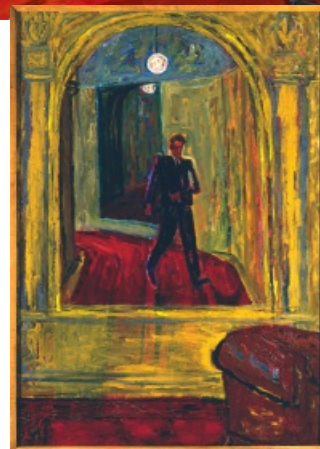
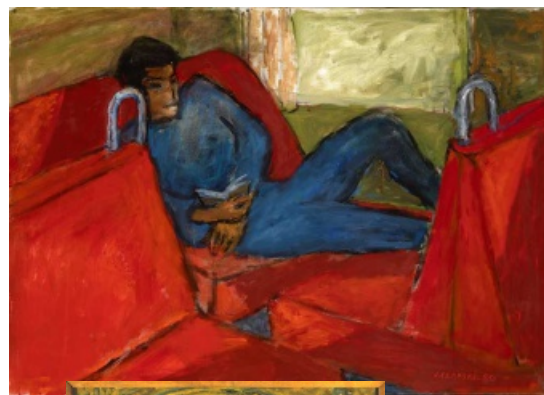

historyk sztuki, doktor nauk humanistycznych. W latach 1985-1990 członkini ogólnopolskiego zespołu badawczego przy Instytucie Sztuki PAN w Warszawie, prowadzącego badania nad polskim życiem artystycznym drugiej połowy XIX wieku, w ramach programu węzłowego *Polska kultura narodowa, jej percepcje i tendencje*. W 1991-1993 sekretarz naukowy zespołu przy Instytucie Sztuki PAN, przygotowującego katalog dzieł malarskich Jana Matejki w związku z rocznicami 150-lecia urodzin i 100-lecia śmierci artysty - dwutomowa publikacja, do której napisała też kilkadziesiąt haseł katalogowych, została wydana w 1993 roku pod tytułem *Matejko. Obrazy olejne. Katalog*. W latach 1992-2001 współpracowała z redakcjami lubelskich i warszawskich periodyków (m.in. „Przegląd Akademicki”, „Dziennik Wschodni”, „Akcent”, „Wnętrze Twojego Domu”, „Dobre Wnętrze”, „Zabytki-Heritage”), publikując relacje z wystaw sztuki dawnej i współczesnej, a także cykliczne teksty z zakresu historii ubioru, mody i rzemiosła artystycznego.

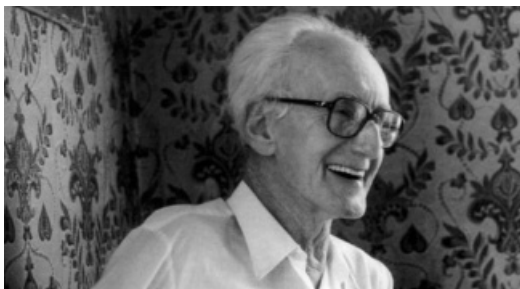
Elżbieta Matyaszevska od lat utrzymuje aktywny kontakt z Instytutem Historii Sztuki KUL, uczestnicząc w organizowanych sesjach naukowych oraz działalności kulturalno-naukowej na rzecz miasta Lublin. W roku 2008 koordynowała prace mające na celu zorganizowanie przy Instytucie Historii Sztuki KUL zajęć z historii sztuki dla członków Uniwersytetu Trzeciego Wieku, z którym współpracuje jako wykładowca. Wykłada również dla członków UTW w Tomaszowie Lubelskim i Świdniku. Od roku 2011 prowadzi współpracę z Filharmonią Lubelską w ramach Akademii Muzyki i Plastyki (oferta skierowana do szkół ponadpodstawowych Lublina i regionu), przygotowując prezentacje z zakresu sztuk plastycznych, wpisujące się w określone tematy muzyczne. Ponadto, w ramach działalności dydaktycznej, prowadziła zajęcia obejmujące najważniejsze zjawiska z dziejów sztuki nowoczesnej i najnowszej, zarówno polskiej, jak i powszechnej w Wyższej Szkole Humanistyczno-Przyrodniczej w Sandomierzu, wykłady o sztukach pięknych dla członków Uniwersytetu Otwartego KUL, a także zajęcia specjalizacyjne na Studiach Podyplomowych przy Instytucie Historii Sztuki KUL. W ostatnich latach pracowała w Instytucie Leksykografii KUL na stanowisku adiunkta, prowadząc dział sztuki religijnej i redagując hasła z tego zakresu tematycznego do *Encyklopedii Katolickiej*. Należy do Stowarzyszenia Historyków Sztuki.

Elżbieta Matyaszevska jest autorką książki „Wierzę w cuda nie od dziś”. *Religia w życiu i twórczości Jana Matejki* (Lublin 2007) oraz kilkunastu publikacji naukowych i popularnonaukowych w zakresie ikonografii chrześcijańskiej i malarstwa polskiego, a także wielu haseł z dziedziny historii sztuki zamieszczonych w *Encyklopedii Katolickiej*.

Spotkanie z historykiem sztuki dr Elżbietą Matyaszevską *Józefa Czapskiego* *przygoda ze sztuką*

Józefa Czapskiego przygoda ze sztuką

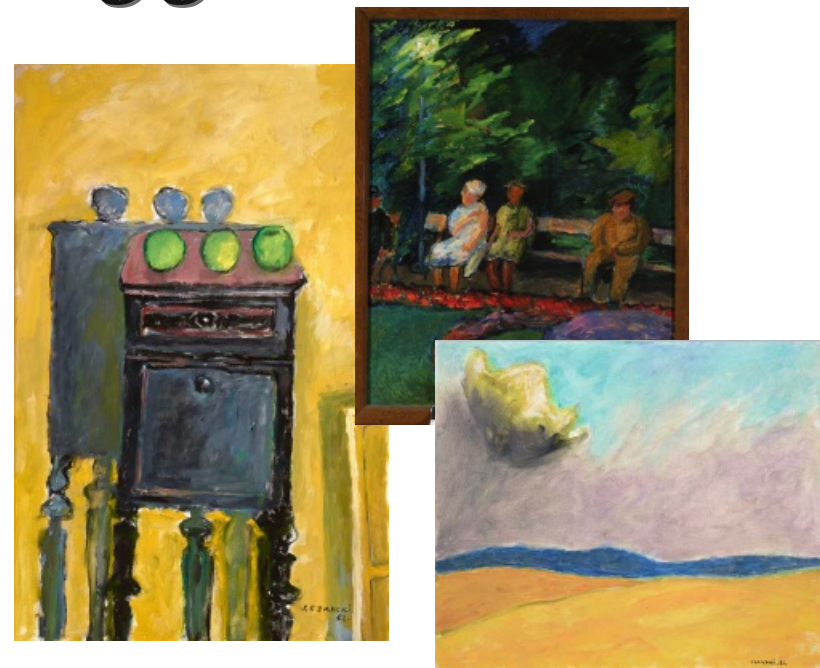

(...) Był człowiekiem niesłychanej szlachetności, wielkiej czułości i nadzwyczajnej wrażliwości. Szalenie lubił rozmawiać. Przypominał dawnych inteligentów rosyjskich: mógł całe noce dyskutować na tzw. „tematy zasadnicze” [...]. Zawsze powiadałem, że miał dwa dary: był „słizny”, jak powiadają Rosjanie, miał dar natychmiastowego płaczu i dar poświęcania. Cała jego odyseja po Związku Sowieckim w poszukiwaniu zaginionych oficerów była właśnie wielkim poświęceniem (...) – takie wspomnienie o Józefie Czapskim zachował Gustaw Herling-Grudziński, częsty gość domu w podparyskim Maisons-Laffitte, siedzibie Kultury Paryskiej, gdzie Czapski mieszkał i pracował przez całe swoje emigracyjne życie. Urodzony w roku 1896 w znamienitej rodzinie Hutten-Czapskich, zasłużonej dla polskiej nauki i kultury, w powszechnej świadomości znany jest jako pisarz i publicysta, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej oraz II wojny światowej, więzień Starobielska, autor „Wspomnień starobielskich” oraz „Na nieludzkiej ziemi”, ukazujących dramatyczny los Polaków, zsyłanych w głąb Rosji Sowieckiej. To właśnie ten aspekt biografii jest najczęściej podejmowany w odniesieniu do Czapskiego, a przecież trzeba pamiętać,

że był on także wielkim malarzem. Artystą, który malarstwo nosił w sobie „od zawsze”, podejmując w stosownym momencie studia artystyczne w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, a następnie realizując się w Paryżu, pod okiem Józefa Pankiewicza. Sam z niejakim zaskoczeniem konstatawał po latach – *Mało rysowałem, zawsze myślałem o muzyce, a nie wiem, dlaczego nigdy nie wątpiłem, że będę malarzem... Była to jedyna rzecz, która mi się wydawała moim powołaniem* (...). Wstąpiwszy na Akademię, niemal prosto z wojny, wtopił się bez problemu w tamtejsze środowisko młodych twórców, poszukujących nowych dróg w polskiej sztuce, uwolnionych od brzemienia patriotyzmu oraz historycznej anegdoty. Razem z nimi przeżywał fascynację kolorem i plamą barwną, która determinowała formę w obrazie, stając się jedyną transpozycją natury. W 1924 jako członek nowo uformowanej grupy artystycznej o nazwie Komitet Paryski działającej pod patronatem Pankiewicza, wraz z innymi wyjechał do Paryża, by studiować starych mistrzów oraz pilnie śledzić nowinki w malarstwie im współczesnym. Po kilkuletnim pobycie we Francji Czapski przybył do Warszawy, gdzie ugruntował swą pozycję w gronie polskich kolorystów, dzielił swój czas między malowanie i pisanie o sztuce, rychło stając się znaczącym teoretykiem i krytykiem artystycznym. Ta wyjątkowa, dwutorowa twórczość zostanie przerywana wraz z wybuchem II wojny światowej, by ponownie zaistnieć ze zdwojoną siłą już na emigracji.

Spotkanie z historykiem sztuki dr Elżbietą Matyaszewską **Józefa Czapskiego przygoda ze sztuką**

Spotkanie odbędzie się
w czwartek 23 czerwca 2016 r. o godz. 18.00
w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29
www.domkulturyism.pl
Wstęp wolny